

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216010145
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2216010145.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci proti obžalovanému D. L., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 17.12.2018 č. k. 2T/35/2018-494, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.6.2019 takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku treste a pôsobí jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku sa

Obžalovaný D. L., nar. XX.X.XXXX v R. P., trvale bytom A. W., R. K.. XXX/XX, okres R. P., bez prihlásenia F. L., N. ul. č. XXX/XX, okres R. P., odsudzuje :

Podľa § 172 ods. 1) Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 3) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 17.12.2018 č. k. 2T/35/2018-494 rozhodol tak, že obžalovaného D. L. uznal za vinného, že

v presne nezistenej dobe, na presne nezistenom mieste, si nezisteným spôsobom bez povolenia zadovážil okrem iných 1 ks papierovú obálku v ktorej sa nachádzala biela kryštalická látka a 1 ks zatavenú injekčnú striekačku s objemom 2 ml s obsahom bielej kryštalickej látky, ktoré veci neoprávnene prechovával do dňa 20.11.2015 do 12.00 hod., kedy vo F. L., na N. ulici č. XXX/XX, v mieste prechodného pobytu obvineného, kde sa zdržiava bez prihlásenia, v rodinnom dome bola na základe sudcu Okresného súdu Dunajská Streda vykonaná domová prehliadka, počas ktorej okrem iných boli aj vyššie uvedené veci v rodinnom dome nájdené, následne boli zaistené a zaslané na expertízne skúmanie na Kriminálny ústav PZ Bratislava, pričom zo znaleckého posudku Kriminálneho a expertízneho ústavu PZ Bratislava bolo zistené, že 1 ks papierová obálka bola o celkovej hmotnosti 390 mg, obsahovala účinnú látku metamfetamín a uvedené množstvo zodpovedá najmenej 6 obvykle jednorazovým dávkam drogy a 1 ks zatavená striekačka obsahovala kryštalickú látku o celkovej hmotnosti 1133 mg, ktoré obsahovalo účinnú látku metamfetamín a uvedené množstvo zodpovedá najmenej 17 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov

zakázaný, je zaradený do II. skupiny psychotropných látok, teda z toho množstva bolo možné vyrobiť najmenej 23 obvykle jednorazových dávok drogy,

teda neoprávnenne si zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku,

čím spáchal zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona pri použití § 38 ods. 3 Trestného zákona a § 36 písm. l) Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu bol podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona a § 51 ods. 1 Trestného zákona bola určená skúšobná doba 3 (tri) roky s probačným dohľadom. Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu najmä v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku, alebo inému výchovnému programu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor a to proti výroku o treste, v neprospech obžalovaného. Obžalovaný sa vzdal práva podať odvolanie.

Prokurátor v odôvodnení svojho odvolania uviedol, že pokiaľ ide o samotný výrok o treste je potrebné uviesť, že okresný súd pri ukladaní trestu sa dôsledne neriadil príslušnými ustanoveniami zákona, keď neprihliadol na všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, resp. tieto nesprávne vyhodnotil. V zmysle ustanovenia § 34 ods.4 Trestného zákona ide najmä o spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V danom prípade možno konštatovať, že vyhodnotenie osoby páchatela a možnosti jeho nápravy nevyhnutne vedie len k jednému záveru a to o tom, že účel trestu, ktorým je v prvom rade ochrana spoločnosti pred páchatelom, môže byť dosiahnutý len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody. Aj pri najvyššej snahe o objektívne a najmä zákonné vyhodnotenie osoby páchatela vo všetkých súvislostiach, žiadny pozitívny význam osoby obžalovaného pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, nemožno v danom prípade nájsť. V osobe obžalovaného sa totiž jedná o špeciálneho recidivistu, ktorý bol v minulosti 4x súdom trestaný, naposledy v roku 2014 za drogovú trestnú činnosť. V minulosti mu boli opakovane ukladané podmienkové tresty odňatia slobody, ktoré však svoju výchovnú funkciu u obžalovaného vôbec nespĺnili. Od páchania opakovanej trestnej činnosti neodradili obžalovaného ani tresty vo forme nepriamej, len svojou existenciou v trestnom zákone (a hrozbou ich uloženia za predpokladu naplnenia konania v zákone predpokladaného), ani tresty konkrétne, ukladané v reálnej podobe konkrétne práve obžalovanému. O jeho hrubej ignorácii a nerešpektovaní platného právneho poriadku svedčí to, že aktuálne žalovanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmienkového odsúdenia, aj keď podľa konštatovania súdu v danom prípade nastali účinky podľa ust. § 50 ods. 6 Tr. zákona, avšak táto skutočnosť z odpisu registra trestov nevyplýva. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zastávam názor, že s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, na spôsob spáchania trestnej činnosti, jeho následky, na pohnútku obžalovaného, či jeho zavinenie a tiež aj na možnosti nápravy a pomery obžalovaného možno konštatovať, že uloženie podmienkového trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a obmedzením podľa ust. § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zákona, je trestom miernym, ktorý nemôže zabezpečiť zákonom predpokladaný účel vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona a to nielen zabrániť páchatelovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoriť mu podmienky pre to, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti. Z uvedených dôvodov prokurátor navrhuje, aby Krajský súd Trnava na podklade podaného odvolania zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda čo do výroku o treste a následne v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému uložil trest v intenciách odvolania.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu podaného odvolania, odvolací súd zistil, že odvolanie je dôvodné a napadnutý výrok o treste a spôsobe výkonu je potrebné zrušiť z dôvodu uloženia neprimerane mierneho trestu.

Prvostupňový súd odôvodnil rozhodnutie o treste pre obžalovaného v napadnutom rozsudku takto: „Súd vychádzajúc pri výmere výšky a druhu trestu z ustanovenia § 34 Trestného zákona a nasl., zväžiac najmä stav poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom v rámci riešenej veci mohol vyhodnotiť iba jednu poľahčujúcu okolnosť a to priznanie sa a účinnú ľútosť obžalovaného, avšak nemohol vyhodnotiť žiadnu priťažujúcu okolnosť, keďže predchádzajúce tresty sú zo zákona zahladené, resp. osvedčené, súd zväžiac aj ďalšie okolnosti prípadu, najmä za vzniknutý následok, spôsob spáchania činu, zavinenie a pohnútku a na osobu páchatel'a a jeho pomery a možnosti nápravy a prevýchovy, ktorý od vykonania skutku sa nedopustil ďalšieho trestného činu, súd dospel k záveru, že uložený podmienený trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby s probačným dohľadom a primeranou povinnosťou postačí na jeho nápravu a prevýchovu.“

Uvedené odôvodnenie napadnutého výroku o treste je absolútne nedostačujúce a v rozpore s požiadavkou uvedenou v ustanovení § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

Z prvostupňového rozsudku sa môžeme dozvedieť iba to, že súd považoval predchádzajúce odsúdenia za zahladené a zohľadnil obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť. Nemožno však zistiť ako zhodnotil ďalšie kritéria rozhodujúce pri ukladaní trestu (vzniknutý následok trestného činu, spôsob spáchania činu, zavinenie a pohnútku a na osobu páchatel'a a jeho pomery a možnosti nápravy a prevýchovy), pretože tieto zákonom vymenované kritéria nenaplnil žiadnym konkrétnym obsahom vyplývajúcim z vykonaného dokazovania. To, že obžalovaný od spáchania žalovaného trestného činu nespáchal ďalší trestný čin je pri úvahe nad trestom irelevantné.

Odvolací súd plne súhlasí s názorom prokurátora, že uloženie podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a obmedzením podľa ust. § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona, je trestom neprimerane miernym, ktorý nemôže zabezpečiť zákonom predpokladaný účel vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona a to nielen zabrániť páchatel'ovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoríť mu podmienky pre to, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti.

Nie je možné prehliadnuť ani ignorovať skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil aktuálne súdenej trestnej činnosti počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia vykonaného vo veci Okresného súdu Dunajská Streda vedenej pod sp. zn. 1T/23/2014 a to bez ohľadu na to, či v tomto prípade platí zákonná domnienka osvedčenia sa obžalovaného v zmysle § 50 ods. 6 Trestného zákona. Vo veci Okresného súdu Dunajská Streda vedenej pod sp. zn. 1T/23/2014 bol obžalovaný odsúdený pre rovnaký druh (drogovej) trestnej činnosti, pre aký je súdený v aktuálnom trestnom konaní. Predchádzajúce odsúdenie pritom nie je obžalovanému zohľadnené ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona.

Rovnako nie je možné sa stotožniť s názorom prvostupňového súdu, že všetky predchádzajúce odsúdenia obžalovaného súd zahladené, resp. sa na obžalovaného hľadí akoby nebol súdený. V konaní Okresného súdu Dunajská Streda vedenom pod sp. zn. 2T/223/2012 bol obžalovaný uznaný za vinného podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a bolo rozhodnuté o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona. Toto odsúdenie nie je zahladené.

Z uvedených skutočností tak vyplýva, že v osobe obžalovaného ide o recidivujúceho páchatel'a trestnej činnosti, ktorý sa opakovane dopúšťa páchania úmyselných trestných činov a ani hrozba „premeny“ podmieneného trestu odňatia slobody (aj keď sa v skutočnosti nenaplnila), ho neodradila od páchania rovnakého druhu ešte závažnejšej trestnej činnosti. Účel tak individuálnej, ako i generálnej prevencie nie je možné v jeho prípade dosiahnuť uložením trestu odňatia slobody, ktorého výkon je podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom a na naplnenie oboch týchto účelov je potrebné uložiť mu trest odňatia slobody bez podmieneného odkladu jeho výkonu.

Vzhľadom na skutočnosť, že prvostupňový súd vykonal vo vzťahu k rozhodnutiu o treste dokazovanie v dostatočnom rozsahu, mohol odvolací súd po zrušení odvolaním napadnutého výroku o treste sám postupovať podľa ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku.

Pri úvahe nad výškou trestu odvolací súd vychádzal jednak z prevahy poľahčujúcich okolností, ako i toho, že ide o prvý nepodmienený trest odňatia slobody, ktorý je obžalovanému ukladaný. Rozhodol preto o uložení trestu v minimálnej výmere, t. j. 3 roky. S prihliadnutím aj na časový odstup medzi spáchaním trestného činu a rozhodnutím odvolacieho súdu, nepovažuje uloženie prísnejšieho trestu za potrebné.

O spôsobe výkonu trestu odňatia slobody súd rozhodol po zistení, že bola splnená zákonná podmienka v ustanovení § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a zároveň nebol dôvod na aplikáciu ustanovenia § 48 ods. 4 Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.